

Cerezo Barredo

***vetlla d'Advent 2015
preludi de
l'Any de la Misericòrdia***

INTRODUCCIÓ

Aquesta vetlla d'Advent d'enguany la inserim dins l'Any de la Misericòrdia que el papa Francesc iniciarà el dia de la solemnitat de la Immaculada, cinquanta anys de la clausura del Concili Vaticà II, obrint la porta de l'Any Sant.

La imatge forma part de la nadala d'enguany del bisbe Pere Casaldàliga.

La foto del nen sirianès Aylan Kurdi, que va morir ofegat a Turquia el 2 setembre de 2015, presideix la nostra celebració. Només tenia tres anys i també van morir el seu germà de cinc anys Galip i la seva mare, Rehan.

Preparem l'oïda per sentir en veu del papa unes paraules de la butlla del jubileu *El rostre de la misericòrdia*.

La misericòrdia és la biga mestra que sosté la vida de l'Església. Tot en la seva acció pastoral hauria d'estar revestit per la tendresa amb la que es dirigeix als creients; res en el seu anunci i en el seu testimoni cap al món no pot estar mancat de misericòrdia.

La credibilitat de l'Església passa a través del camí de l'amor misericordiós i compassiu. [...] Tal vegada massa temps ens hem oblidat d'indicar i de caminar per la via de la misericòrdia. D'una banda, la temptació de pretendre sempre i només la justícia ha fet oblidar que aquesta és el primer pas, necessari i indispensable, però l'Església necessita anar més enllà per assolir una meta més alta i més significativa.

D'altra banda, és trist constatar com l'experiència del perdó en la nostra cultura s'esvaeix cada vegada més. [...] Sense el testimoniatge del perdó queda només una vida infecunda i estèril, com si es visqués en un desert desolat. Ha arribat de nou per a l'Església el temps de fer-se càrrec de l'anunci alegre del perdó. És el temps de retornar a l'essencial per fer-nos càrrec de les debilitats i dificultats dels nostres germans. El perdó és una força que ressuscita a una vida nova i infon el valor per mirar el futur amb esperança.

El rostre de la misericòrdia, n. 10

Viva Llum d'alba / –mar de claror–
Tot el poble clama: / Vine Senyor!
Goig del qui vetlla / contra la por:
Tots junts obrirem camins al Senyor! (2)

Monició 1

Ant. 1

A - nun - ci - eu a tots els po - bles:
Déu, el nos - tre sal - va -
dor, vin - drà.

Salm 140, 1-9 [a dos cors]

No tardeu a venir, Senyor.
Jo us invoco, escolteu el meu clam.
Que pugui el meu prec davant vostre com l'encens;
alço aquestes mans com l'ofrena del capvespre.

Senyor, poseu-me una guarda a la boca,
poseu sentinelles a la porta dels meus llavis;
no deixeu que el meu cor es decanti a res de mal,
a cometre cap mena d'injustícia.
El pa seductor dels amics de males arts,
no el vull compartir.

Que em pegui el just, que el piadós em reprengui,
però els perfums dels injustos
no ungiran el meu cap.

Segueixo pregant, ara que els veig desgraciats.
S'han estimbat els seus governants,
que havien escoltat les meves paraules amables.

Com una mola de molí trossejada per terra,
els nostres ossos estan escampats
a la boca de la terra dels morts.

Senyor, Déu meu, a vós giro els meus ulls,
en vós em refugio, no em deixeu indefens.
Guardeu-me del llaç que m'han parat,
dels enganys dels qui van amb males arts.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

ANT 1. Anuncieu a tots els pobles: Déu, el nostre salvador, vindrà.

Silenci

Monició 2

Ant. 2

Vin - drà el Se - nyor i amb ell vin -
dran tots els sants; a-quell ves-pre se - rà ple de
llum, al - le - lu - ia.

Salm 141 [*cantat tot tothom*]

El meu crit implora l'ajut del Senyor,
el meu crit suplica el Senyor.
Aboco davant seu el meu plany,
exposo davant d'ell el meu perill.

El meu esperit està cansat.
Vós sabeu per on camino;
m'han amagat un llaç
al lloc per on passava.

Miro per veure qui es posa a favor meu;
no trobo ningú que faci cas de mi;
he perdut tota esperança d'escapar-me,
ningú no s'interessa per salvar-me la vida.

Imploro auxili, Senyor,
us dic: «Sou el meu refugi,
la meva possessió en aquesta vida.

Escolteu atentament el meu clam,
perquè he quedat deseparat;
allibereu-me dels qui em persegueixen,
homes més forts que no pas jo.

Traieu-me de la presó,
i en donaré gràcies, lloant el vostre nom.
Els justos faran corona al voltant meu,
agraint la mercè que m'heu fet».

Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant.
com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

ANT 2. Vindrà el Senyor, i amb ell vindran tots els sants;
aquell vespre serà ple de llum, al·leluia.

Silenci

Monició 3

Ant. 3

Moderat

f Vin - drà el Se - nyor amb gran po - der,
i el veu - ran tots els ho - mes de la ter - ra.

Càntic de Filipencs 2,1-6 [recitat per una persona]

Jesucrist, que era de condició divina,
no es volgué guardar gelosament
la seva igualtat amb Déu,
sinó que es va fer no-res,
fins a prendre condició d'esclau.

Havent-se fet semblant als homes
i començant de captenir-se
com un home qualsevol,
s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort
i una mort de creu.

Per això Déu l'ha exalça
i li ha concedit aquell nom
que està per sobre de tot altre nom,
perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra,
doblegui el genoll al nom de Jesús,
i tots els llavis reconequin
que Jesucrist és Senyor a glòria de Déu Pare.

ANT 3. Vindrà el Senyor amb gran poder, i el veuran tots els homes
de la terra.

Bona notícia / –crit i cançó–
Tot el poble clama: / Vine Senyor!
Veu que ressona / i es fa pregó:
Tots junts obrirem camins al Senyor! (2)

EL NOSTRE SÍ¹

per Miquel Estradé, monjo de Montserrat

No basta, al meu entendre, dir que el sí de Maria és model del nostre sí, que com ella hem de donar el nostre sí a la proposta divina i cal col·laborar d'aquesta manera activament a la redempció. [...]

Pobres creients que som, el nostre sí és flux de vegades, a penes audible, tremolós com petita flama que vacil·la, però, si el vivim ben arrelat en el sí de Maria i estem ben segurs que aquest ble vacil·lant mai no serà barroerament apagat, podem ser homes d'esperança.

L'enteresa del sí de Maria és la garantia del nostre sí. Abans que l'àngel entrés on era, no sabíem res d'aquella noieta de Natzaret, contemplativa i feinerà, promesa a un jove que es deia Josep, d'ofici fuster, del casal de David, el Rei. Quan l'àngel en sortí, Maria, ja tota una altra, omple amb la seva presència les pàgines de l'Evangeli i omple els temps de l'Església i omple la vida dels homes. Contemplativa i feinerà, promesa encara al fadrí fuster de Natzaret, però tota una altra. Per la força d'un sí; per la força de Déu!

Hi eres, tu, quan el van clavar a la creu? demana un espiritual negre. Hi eres, quan es féu home? Hi eres, quan Maria corregué en ajut d'Elisabet? I quan cercaven aixopluc a Betlem? Hi eres? Sí, hi érem! Si no hi haguéssim estat, ara probable ment no seríem. Entre l'entrada i la sortida de l'àngel, el Fill s'encarnà en les entranyes de Maria, s'hi féu home, i tots els homes hi fórem engendrats. Feta capaç de rebre el Fill de Déu, no li costà d'acollir els fills dels homes. Hi érem, hi fórem, hi som. Entre l'entrada i la sortida de l'àngel, quines meravelles: un Déu que es fa home, una noia que es torna mare, uns homes que són fets fills de Déu i fills de la dona.

El sí de Maria fou el respir del món. Com l'esperava, el món, aquest sí! Com l'espera, avui! Feixuc de sang i de plors, enyora penosament la innocència. L'enyora, perquè l'ha tastada. L'ha tastada, perquè hi era. Tot el món hi era, quan Maria digué sí. Entorn de Maria pregant, quan l'àngel la visità, o de Maria sargint, o de

---

¹ *Shalom. Miriam*, Abadia de Montserrat, 1907 (Sauri ; 132), 62-63.

Maria pastant, tot el món esperava el sí de la innocència i de la tendresa, de la senzillesa i de la confiança, per fer-se'l seu.

El sí de Maria, garantia del nostre sí. Ara se'ns demana d'acceptar-ne la responsabilitat: aquest nostre sí, a imitació del de Maria i per la seva gràcia, ha de ser garantia del sí del món. Tots els homes poden demanar-nos raó del sí que en Maria donàrem. «Què n'heu fet, del vostre sí?» potser ens diran un dia amb tota la raó del món.

O, amb una interpel·lació més dura encara, potser ens diran: «Què n'heu fet del *nostre* sí? D'aquell sí que en dipòsit teníeu? Era el nostre, el que nosaltres no sabíem donar aleshores, però que us havíem, o millor: que Déu us havia, encomanat». És una responsabilitat que no podem negar.

La terra nova es / pasta amb dolor.
Tot el poble clama: / Vine Senyor!
Pau entre els homes: / Festa Major!
Tots junts obrirem camins al Senyor! (2)

Silenci llarg

Viva llum d'alba [*boca closa*]

Monició

EVANGELI Lc 1,26-38

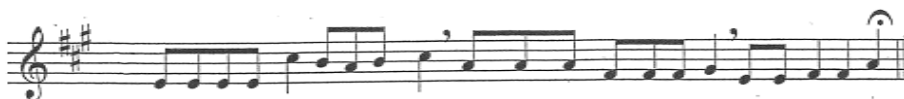
Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu

pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

Fi-lla de Si- ó, sal-ta de goig, per-què_el Se-nyor és en tu, Sal-va-dor i Rei.

Silenci llarg

Ant. al
Càntic
de
Maria
Cicle C

Poc moderat

A series of seven lines of musical notation in treble clef, key signature of one sharp (F#), and 3/4 time signature. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The piece concludes with a double bar line.

Hi hau - rà pro - di - gis al sol, a la
llu - na i a les es - tre - lles; a la
ter-ra, les na - ci - ons viu - ran amb l'ai al cor.
Quan tot ai-xò co - men - ci a suc - ce -
ir, molt a - vi - at se - reu a - lli - be -
rats, al - le - lu - ia.

PREGÀRIES

La nostra història és plena de llum i de fosc, de pecat i de gràcia. Ara vivim un temps socialment molt intens a nivell mundial, un canvi d'època caracteritzat per l'individualisme.

Necessitem viure la fraternitat, no en sabem, us demanem la vostra llum i sobretot la vostra gràcia que il·lumini el cor dels dirigents de la societat, perquè pugui esdevenir més igualitària i tota la humanitat pugui participar dels béns de la terra.

Per això us invoquem:

MARANATHA! VENIU, SENYOR JESÚS!

A nivell personal ens movem entre temors i esperances, no acabem de donar-nos, la por ens frena, l'egoisme reté la generositat en el servei i repercuteix a tot nivell: familiar, comunitari, eclesial, ciutadà.

Veniu al nostre ajut, transformeu el nostre cor per tal que vagi esdevenint fraternal, acollidor, servicial i ben humil.

Per això us demanem:

MARANATHA! VENIU, SENYOR JESÚS!

El nostre sí, inclòs en el de Maria, possibilita una serena disponibilitat al Senyor.

Que Ell vagi fent de les nostres vides una total entrega al seu Amor misericordiós, perquè puguem escampar arreu la seva tendresa.

Coneixent la nostra poca cosa us demanem:

MARANATHA! VENIU, SENYOR JESÚS!

Volem que la nostra mil·lenària Església de Barcelona tingui l'evangeli com a eix per viure'l i irradiar-lo.

Amb desig de viure la fe en comunitats més fraterne i agraint el testimoniatge de tants cristians que ens transmeten la fe.

Preguem amb confiança:

MARANATHA! VENIU, SENYOR JESÚS!

El nostre nou bisbe Juan José té per lema en el seu escut «Per l'entrañable misericòrdia de Déu nostre». Va escollir aquest verset del càntic de Zacaries perquè es veia molt petit i poca cosa per ser bisbe.

Demanem que passi la bondat i la misericòrdia del Senyor entre nosaltres.

I amb el cor ple d'esperança preguem:

MARANATHA! VENIU, SENYOR JESÚS!

Pregàries espontànies amb la resposta cantada

Parenostre Kairoi [agafant-nos les mans]

PREGÀRIA CONCLUSIVA

Concediu, Senyor, als vostres fidels d'acollir amb bones obres la vinguda del vostre Fill Jesucrist, perquè, comptats entre els elegits a la seva dreta, posseeixin en herència el Regne del cel.

Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles.

Tothom: Amén.

CANT FINAL

Ressoni en el silenci la Paraula
i freni tota llengua el parlar il·lús;
germans, amics, cantem amb veu ben clara:
Veniu, Senyor Jesús!

Un devassall d'amor la terra emplena,
tot odi i tot pecat siguin refús,
l'Esglesia, exultant, canti amb fermesa:
Veniu, Senyor Jesús!

Ja callen patriarques i profetes,
la Verge que filava deixa el fus,
i canten homes, àngels, races, terres:
Veniu, Senyor Jesús!

Tots els qui arreu del món lluiten i esperen,
sabien que vindria el diví Just,
joiosos, a una veu, canten i pregunten:
Veniu, Senyor Jesús!

BENEDICCIÓ

Que el Senyor ens beneeixi, ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

Beneïu el Senyor!

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
dissabte, 28 de novembre de 2015